

Dr Veslava Osińska
Instytut Informacji Naukowej i Bibliologii
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu
ul. Władysława Bojarskiego 1
87-100 Toruń

AUTOREFERAT

1. Imię i Nazwisko

Veslava Osińska

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/ artystyczne:

- 1990 Magister fizyki, Instytut Fizyki, Uniwersytet Wileński, Litwa. Tytuł pracy dyplomowej: *„Parametryczna generacja światła w kryształach nieliniowych”*
- 2009 Doktor nauk humanistycznych w zakresie bibliologii, Wydział Nauk Historycznych, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu. Tytuł pracy doktorskiej: *„Nieliniowa metoda mapowania drzew klasyfikacyjnych w obszarze nauk komputerowych. Wizualizacja i wyszukiwanie dokumentów”*.

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/ artystycznych

od **2010** Instytut Informacji Naukowej i Bibliologii UMK, adiunkt
1998-2009 Instytut Informacji Naukowej i Bibliologii UMK, wykładowca
1995-1996 Katedry Bibliologii i Informacji Naukowej UMK, informatyk w pracowni komputerowej (umowa-zlecenie)

4. Wskazanie osiągnięcia* wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.):

- a) tytuł osiągnięcia naukowego/artystycznego
WIZUALIZACJA INFORMACJI W NAUCE.
- b) (autor/autorzy, tytuł/tytuły publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa, recenzenci wydawniczy)
 - Veslava Osińska. **WIZualizacja INFOrmacji. Studium informatologiczne. Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, 2016, ISBN: 978-83-231-3581, rec. prof. dr hab. Mieczysław Muraszkiewicz.**
 - Veslava Osińska. **Rozwój metod mapowania i potencjał analityczny w nich zawarty. Zagadnienia Informacji Naukowej. Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, 2010, Nr 2 (96), s. 41-51.**

- Veslava Osińska. Wizualizacja paradygmatów badawczych. *Zagadnienia Naukoznawstwa*. Komitet Naukoznawstwa PAN, 2013, T. 49, Z. 3, s. 205-220.
 - Veslava Osińska. Visual mining czyli eksploracja informacji za pomocą graficznych reprezentacji. *Praktyka i Teoria Informacji Naukowej i Technicznej*, 2013, T. 21 nr 3, s. 3-11.
 - Veslava Osinska, Piotr Bala. Study of dynamics of structured knowledge: Qualitative analysis of different mapping approaches. *Journal of Information Science*, Volume: 41 Issue: 2 2015, pp. 197-208.
 - Veslava Osińska, Piotr Malak. Maps and mapping in scientometrics. W: *Metody i narzędzia badań piśmiennictwa cyfrowego i jego użytkowników/ pod red. Małgorzaty Góralskiej i Agnieszki Wandel. Wrocław : Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego 2016, s. 59-73.* (badania sfinansowane w ramach grantu NCN 2013/11/B/HS2/03048).
- c) omówienie celu naukowego ww. prac i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania.

W przeładowanej informacjami rzeczywistości automatycznie wychytujemy liczne komunikaty w postaci wizualnej. Jest to proces jak najbardziej naturalny, ponieważ tak działa ludzki system percepcji. Naszą uwagę szczególnie przyciągają fantazyjnie wymodelowane, subtelnie zabarwione, złożone, abstrakcyjne formy graficzne. Tak czasami wyglądają wizualizacje za pomocą grafów, czyli wizualizacje sieciowe, które są od ponad dekady wykorzystywane do przedstawienia skomplikowanych zjawisk i procesów w sferach społeczno-ekonomicznej, politycznej i naukowej.

Wizualizacja informacji (*Infovis - Information Visualisation*) wkracza również i na obszary nauki, wspomagając naukowców w złożonych analizach danych oraz prezentowaniu wyników badań. Podejście w którym sprowadza się wizualizację jedynie do roli narzędzia jest niewłaściwe. Według słynnego informatyka i filozofa Jima Grey'a, laureata nagrody Turinga wizualizacja współcześnie staje się **czwartym paradygmatem naukowym**. Przenoszenie tej wiedzy na polski grunt jest bardzo istotne, ponieważ w Polsce o wizualizacji informacji dyskutuje się w innym ujęciu epistemologicznym. Problematykę tę podejmuję już od 2010 r., przenosząc ją na łamy krajowych czasopism: *Zagadnienia Informacji Naukowej* („[Rozwój metod mapowania i potencjał analityczny w nich zawarty](#)”), *Zagadnienia Naukoznawstwa* („[Wizualizacja paradygmatów badawczych](#)”). Tematykę *Infovis* rozwijam również w ujęciu dynamicznym, stosując nieliniowe algorytmy przetwarzania danych - efektem są artykuły zbiorowe, takie jak np.: „[Maps and mapping in scientometrics](#)” (w ramach grantu NCN, 2014-2018, pt. „Badanie struktury i dynamiki cyfrowych zasobów wiedzy za pomocą metod wizualizacji”) oraz „[Study of dynamics of structured knowledge: Qualitative analysis of different mapping approaches](#)”.

Prezentowany cykl publikacji ma na celu pokazanie ponad techniczną wartość *Infovis*, jej potencjał naukowo-badawczy oraz kontekst informatologiczny.

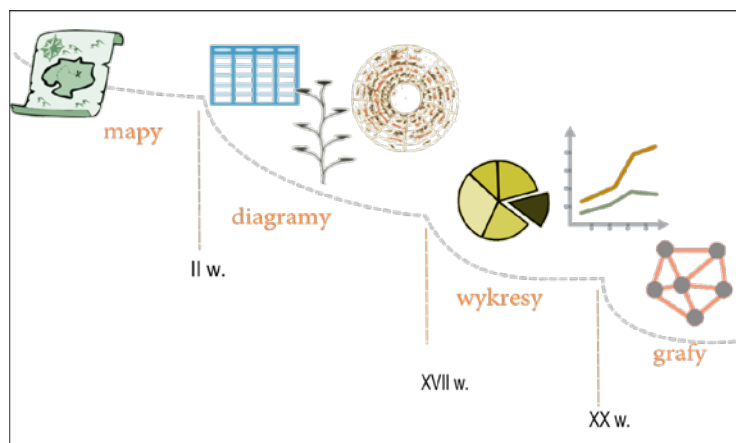
Ostatnie i najważniejsze osiągnięcie autorki – monografia pt. „[WIZualizacja INFOrmacji. Studium informatologiczne](#)” jest syntezą analizowanych zagadnień dotyczących wizualizacji

informacji, włączając wyniki badań opublikowanych we wcześniejszych pracach oraz nowych przemyśleń, takich jak np. historia rozwoju koncepcji wizualizacji wiedzy, kognitywne aspekty *Infovis* czy poszukiwanie cech dyscypliny naukowej. Głównym zamierzeniem jest ukazanie nowej, szybko rozwijającej się dyscypliny Wizualizacja informacji, jej potencjału badawczego oraz zakresu problematyki zarówno od strony teoretycznej, jak i praktycznej. Dla osiągnięcia tego celu wyznaczam cele szczegółowe, min.:

- usystematyzowanie dotychczasowej wiedzy o historii rozwoju *Infovis*, a w szczególności wizualizacji nauki oraz podsumowanie kryteriów podziału współcześnie stosowanych metod;
- uświadomienie (lub przypomnienie) bibliologów i informatologów, że pierwsze wizualizacje sieciowe odnoszą się do zastosowań bibliometrycznych i rozwijanie tej tradycji dotyczy przede wszystkim tych środowisk;
- ukazanie siły oddziaływania map nauki/wiedzy w procesie analizy danych wielkoskalowych poprzez zamieszczenie licznych przykładów – wyników badań autorki, przeanalizowanych i opublikowanych we wcześniejszych publikacjach;
- stworzenie leksykonu narzędzi i metod *Infovis* oraz schematu mapowania nauki, co może być przydatne dla praktyków, specjalizujących się w wizualizacji danych;
- analiza współczesnych wzorców wizualizacyjnych w reklamie i mediach w odniesieniu do działania ludzkiej percepcji i najnowszych odkryć w naukach o mózgu;
- realizacja swoistego eksperymentu edytorsko-percepcyjnego poprzez wzbogacenie treści tekstowej infografikami w abstraktach, spisach i indeksach.

Omawiana książka ma ukazać narodziny i rozwój dyscypliny „Wizualizacja informacji”. We wstępie to pojęcie zostało scharakteryzowano z perspektywy nowoczesnych możliwości technologicznych i uwarunkowań społecznych oraz opisano często występujące niewłaściwe jego interpretacje, włączając krytyczne opinie w wybranych kręgach uczonych. To opracowanie rozpoczynam od historycznego tła, na którym rysuję, także w dosłownym znaczeniu – za pomocą infografik, kolejne etapy ewolucji form graficznych służących do reprezentacji wiedzy. Na osi czasu wyłaniają się cztery podstawowe rodzaje wizualizacji: mapy, diagramy, wykresy i grafy (Il.1). Historyczne ujęcie *Infovis* jest od kilku lat popularnym przedmiotem studiów w anglojęzycznej literaturze fachowej. „WIZualizacja INFOrmacji. Studium informatologiczne” jest pierwszym takim opracowaniem w języku polskim.

W swoich pracach (np. „[Visual mining czyli eksploracja informacji za pomocą graficznych reprezentacji](#)”, „[WIZualizacja INFOrmacji...](#)”) akcentuję, że to właśnie grafy są powszechnie wykorzystywane w wizualizacjach sieciowych, z którymi można powiązać powstanie nowego naukowo-kulturalno-społecznego paradygmatu, o czym świadczą takie terminy z literatury fachowej jak: „społeczność grafów”, „fenomen społeczno-kulturalny”, „wizualizacja społeczna”.

Il. 1. Chronologia rozwoju koncepcji wizualizacji wiedzy

Kontekst interdyscyplinarny charakteryzuje wszystkie moje prace. Wiąże się to z tym, iż wizualizacja informacji ma charakter szeroko-dyscyplinarny, ponieważ czerpie z odkryć i metodologii innych dziedzin i dyscyplin naukowych: statystyki, data mining, grafiki komputerowej, kognitywistyki, interfejsu człowiek-komputer. Aby umieć zwizualizować wybrany wycinek rzeczywistości, potrzeba szeroko dyscyplinarnej wiedzy, zarówno teoretycznej, jak i praktycznej. Analizując czym jest wizualizacja bardziej: nauką, sztuką czy technologią, pokazuję z jakich obszarów badawczych wyrastają metodologie wykorzystywane przy projektowaniu graficznych reprezentacji wiedzy. W rozważaniach informatologicznych („WIZualizacja INFOrmacji...”) uzasadniam, że opanowanie całego potrzebnego arsenału wiedzy i umiejętności może być zrealizowane w ramach kształcenia nowego zawodu „wizualizator”, który połączyłby kompetencje techniczne, zarządzania informacją i wycucie estetyczne. Moje doświadczenie dydaktyczne w nauczaniu ICT pozwala na wniosek, iż automatyzm towarzyszący wizualizacjom komputerowym tłumi u użytkownika, który równolegle jest projektantem wyobraźnię abstrakcyjną, pozbywając go konieczności pracy koncepcyjnej. Do opisu tego spostrzeżenia czasem używa się wyrażenia: „wyłączenie myślenia”. Tę problematykę poszerza wszechobecna szablonowość w aplikacjach użytkowych, krytykowana między innymi przez założyciela współczesnej szkoły prezentowania danych – E. Tufte. Rozwijając ten wątek, postuluje, że w przygotowaniu profesjonalnych wizualizacji najważniejsze jest nie dostępność narzędzia, lecz kompleksowe zrozumienie problemu i natury badanych danych, co winno stać przedmiotem badań przyszłego wizualizatora.

W przeglądzie rodzajów wykresów i map informacji („WIZualizacja INFOrmacji...”) odwołuję się do historycznych wzorców, w których widzę wspólny mianownik, mający wytłumaczenie w aktualnych odkryciach z pogranicza kognitywistyki, neurologii i sztucznej inteligencji. Za pomocą licznych przykładów („WIZualizacja INFOrmacji...”) udowadniam, iż wszystkie znane ludzkości formy wizualizacji wiedzy tak naprawdę są odwzorowaniem naszej obserwacji przyrody. A w naturalnym środowisku powszechnymi są kształty, które można podzielić na kuliste i fraktalne. Wizualne

reprezentacje wiedzy lub zasobów informacyjnych w znalezionych przykładach historycznych są pochodnymi kuli, fraktali, bądź ich kombinacji. Struktury hierarchiczne przyjęło się na przestrzeni wieków przedstawiać za pomocą drzew – bardzo popularnego sposobu reprezentacji wiedzy strukturalnej. Drzewo natomiast jest klasycznym fraktalem; można go łatwo wygenerować za pomocą specjalistycznego algorytmu. Wizualizacje struktur drzewiastych lub bardziej złożonych, sieciowych w odniesieniu do danych opisujących dorobek i społeczność naukowców (szczególnym przypadkiem jest analiza cytowań) określam jako **naukometrię wizualną**. Liczne publikacje (np.: „Visual mining czyli eksploracja...”, „Maps and mapping in scientometrics”) oraz ostatni rozdział w monografii poświęcam technologii o problematyce **mapowania nauki** (*Science Mapping*). Ponadto w książce tradycyjnie załączam historyczny przegląd map nauki. Tamże wprowadzam do tematyki analizy sieci społecznych (*Social Network Analysis – SNA*), za pomocą której badam aktywność i współpracę polskich naukowców, korzystających z bibliotek cyfrowych („Maps and mapping ...”).

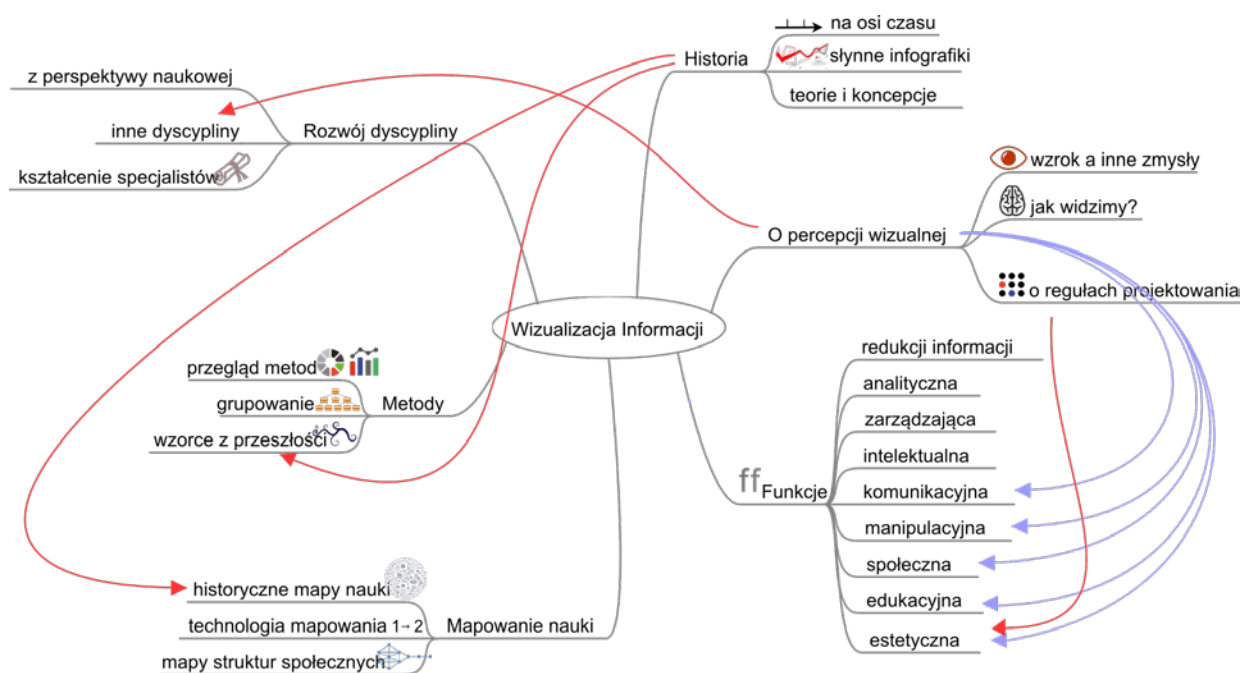
Zamieszczając w książce wyniki badań w postaci graficznej, zamierzałam uwypuklić wagę i znaczenie map informacji/wiedzy. Analogicznie w niniejszym opracowaniu autoreferatu: demonstruję użyteczność map nauki, zamieszczając wykresy (p. p. 5), pozwalające na szybkie wnioski o wydajności naukowej autorki, etapach twórczości lub innej aktywności oraz zainteresowaniach badawczych.

Właśnie dlatego w jednym z rozdziałów monografii wymieniam społeczno-kulturowe funkcje map informacji, również te, o nieznanym (niezbadanym) potencjale. Dodatkowo nakreśliłam obszary przyszłych badań wizualizacji nauki:

1. Mechanizm powstawania interpretacji map wiedzy w ujęciu indywidualnym jak i społecznym.
2. Strategie percepcyjno-nawigacyjne poszczególnych użytkowników podczas studiowania map, pomagające odkryć nowe schematy architektury wizualnej.
3. Ustalenie odgórnego proggu stopnia złożoności wizualizacji, dla którego mapa jeszcze jest czytelna i zrozumiała dla odbiorcy.
4. Poszukiwanie źródeł nowoczesnych wzorców wizualizacyjnych w starożytnych księgach i publikacjach.
5. Zbadanie historycznego tła dla „ciemnego okresu” wizualizacji informacji, przypadającego na pierwszą połowę XX stulecia.

Tak sformułowane nowe kierunki mapowania nauki determinują przestrzeń badawczą zarówno dla informatologów i bibliologów, jak i historyków, informatyków, kognitywistów, naukoznawców.

W odniesieniu do tytułu książki, odpowiedź na pytanie „o czym jest ta książka” powinna nawiązywać do reprezentacji graficznych. Zgodnie z tą formułą, meritum oraz najważniejsze wątki w książce, przedstawiam za pomocą infografik. Są to mapa treści (Il. 2), abstrakty graficzne do każdego rozdziału oraz chronografia nazwisk na osi czasu (w Indeksie).

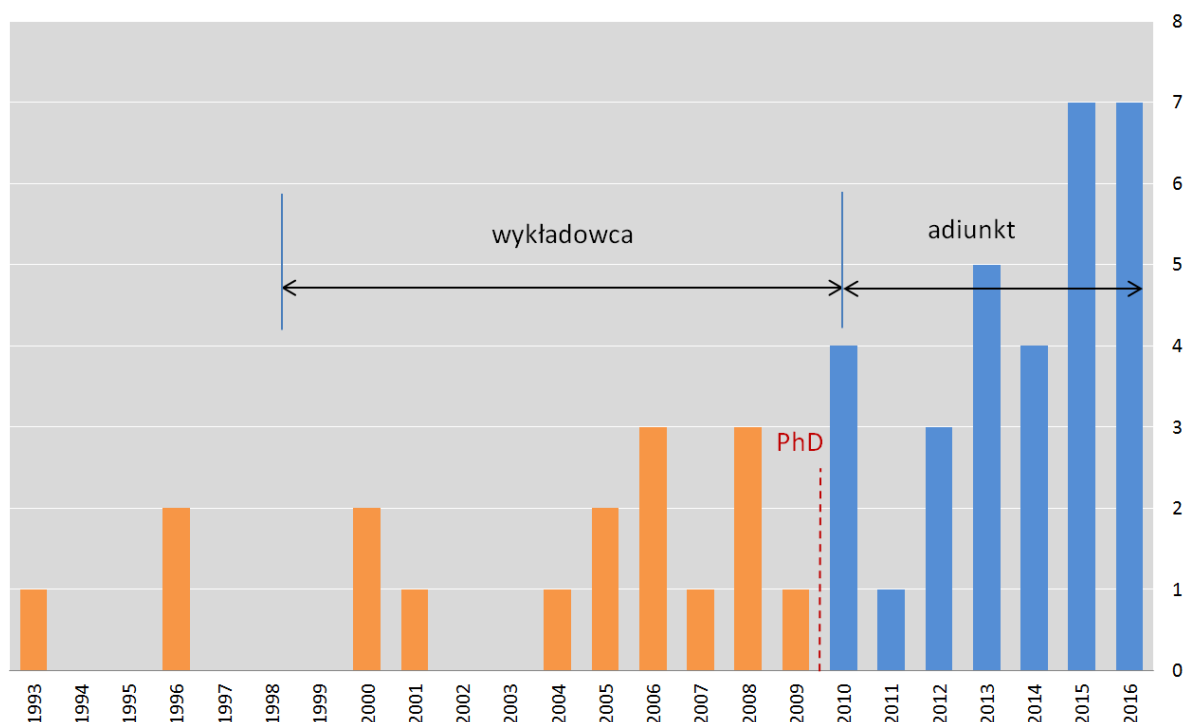
II.2. Mapa treści monografii „Wizualizacja informacji. Studium informatologiczne”.

Praktyczne wykorzystanie niniejszego opracowania ze względu na przegląd współczesnych metod i narzędzi oraz prezentowane przykłady jest raczej oczywiste, co zanotował recenzent. Można się spodziewać, że monografia oraz cykl artykułów zainicjuje w Polsce również studia teoretyczne nad wizualizacją informacji i wiedzy. Jak wzmiankuję w Rozdziale 2 („WIZualizacja INFOrmacji...”), serwis Amazon.com zwraca ok. 200 pozycji o tej tematyce, wszystkie angielskojęzyczne. Autorka ma nadzieję, że za parę lat naukowy rynek wydawniczy w Polsce zaoferuje nam kilkadziesiąt takich książek. Autorka przypuszcza, że prezentowany zbiór prac otworzy interdyscyplinarne dyskusje nad podejmowaną problematyką i zaproponowanymi przez nią kierunkami badań w kręgach specjalistów *Infovis*. Wizualizacja informacji nie jest z pewnością domeną statystyków. Informatolodzy, aby podjąć wyzwaniom ery *big data* (masowość danych sieciowych, standardy ich publicznego udostępniania, biegłość młodego pokolenia w technologiach sieciowych) powinni aktywnie włączyć się w prace nad organizacją i ustanowieniem dyscypliny Wizualizacja informacji.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo - badawczych (artystycznych)

Wykres na ilustracji 3 wyraźnie pokazuje dwa etapy w mojej karierze naukowo dydaktycznej. Pracę w Instytucie Informacji Naukowej i Bibliologii UMK rozpoczęłam w charakterze wykładowcy w latach 1998-2009. W tym okresie skupiałam się na dydaktyce, przede wszystkim w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych. Byłam bardzo zmotywowana do takich działań, ponieważ ówczesna młodzież licealna prezentowała widoczne braki wiedzy w zakresie informatyki, umiejętnościach obsługi komputera i aplikacji użytkowych. Napisałam dwa podręczniki akademickie („Technologia Informatyczna” w 2001 r. oraz „Multimedia” w 2005 r. – pierwszy e-book wydany na UMK), brałam udział w rozwijaniu programów kształcenia, szkoliłam się w zakresie nauczania ICT, uzyskując w 2007 certyfikaty ECDL w Regionalnym Studium Edukacji Informatycznej w Toruniu. Umiejętność projektowania baz danych moim zdaniem jest jedną z najistotniejszych w pracy bibliotekarza, dlatego szczególną uwagę przywiązywałam do ćwiczeń bazodanowych dla studentów kierunku Informacja Naukowa i Bibliotekoznawstwo. Moje wcześniejsze doświadczenie pracy jako informatyka (własna firma) z pewnością ułatwiło realizację tego zadania.

Stopniowo (oraz naturalnie) moje zainteresowania rozszerzyły się na obszar aktualnych odkryć w informacji naukowej, a w szczególności na pogranicze nauk komputerowych i nauk o informacji. Dostrzegłam nową, intrygującą przestrzeń badań, zgodną z moimi oczekiwaniami naukowymi. Jak przedstawić graficznie skomplikowaną strukturę i duży zbiór danych – z takim pytaniem badawczym rozpoczęłam prace nad doktoratem w 2005.

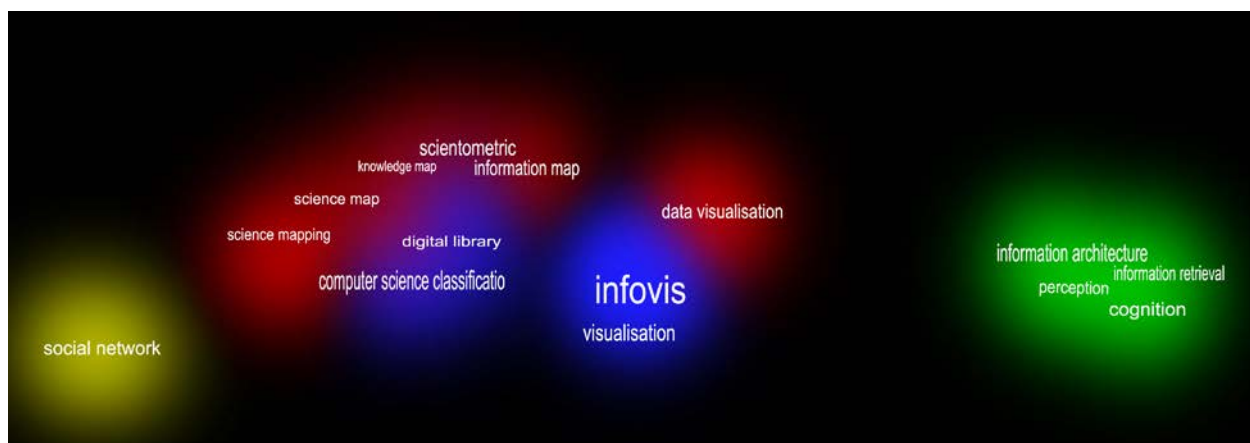

Il. 3. Roczna liczba publikacji w karierze naukowej autorki

Jako materiał badawczy wybrałam kolekcję artykułów z zakresu nauk komputerowych poklasyfikowanych według klasyfikacji ACM (*Association for Computing Machinery*). Kilka lat zajęło mi opracowanie metody wizualizacji i zautomatyzowanie zbierania danych z biblioteki cyfrowej ACM. Pierwsze wyniki wizualizacji (mapy informacji) uzyskałam w 2008 roku i ten rok nazywam początkiem mojej ścieżki naukowej, bowiem w dostrzeżonym potencjale wizualizacji informacji określiłam swoje cele badawcze na przyszłość. Wykres rocznej liczby publikacji na osi czasu (Il. 3) pokazuje wyraźnie początki pracy nad doktoratem oraz dynamikę przyrostu tego wskaźnika.

Rozprawę doktorską pt. „Nieliniowa metoda mapowania drzew klasyfikacyjnych w obszarze nauk komputerowych. Wizualizacja i wyszukiwanie dokumentów” obroniłam w 2009 r. Uzupełnioną wersję mojej rozprawy doktorskiej opublikowałam w książce „Wizualizacja i wyszukiwanie dokumentów” Wydawnictwa Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich w Warszawie oraz w angielskojęzycznych czasopismach (z Listy A wg punktacji MNiSW). O zainteresowaniu tą tematyką w Polsce świadczy fakt, iż nakład książki został wyczerpany w ciągu półtora roku. Monografia była także podstawą przyznania w 2008 r. nagrody indywidualnej Rektora UMK za osiągnięcia w działalności naukowo-badawczej w 2010 r.

We wcześniejszym okresie po doktoracie zajmowałam się ewaluacją metod wizualizacji informacji. Późniejsze moje poszukiwania skupiły się wokół naukometrii wizualnej, czyli zastosowaniu *Infovis* w nauce. Mapa na Ilustracji 4 pokazuje tematy badawcze, które podejmowałam w różnych okresach aktywności naukowej. Wygenerowana ona została na podstawie współwystępowania słów kluczowych publikacji, wymienionych w pp. I,II w Zał. 4.

Il. 4. Mapa tematów badawczych autorki na podstawie słów kluczowych publikacji

Wyraźnie są tu zarysowane 4 skupiska tematów. Są to:

1. Wizualizacja nauk komputerowych na podstawie klasyfikacji ACM (niebieska grupa) – problematyka, podejmowana na potrzeby doktoratu, lecz również i po nim ze względu na bogaty i różnorodny materiał badawczy. Ten temat naturalnie ewoluuje w szerszej rozumianej

wizualizację informacji – *Infovis*. W przestrzeni słów kluczowych pojawiają się także biblioteki cyfrowe, co jest związane z badaniami, aktualnie realizowanymi w ramach grantu NCN dotyczącego dynamiki i struktury cyfrowych zasobów wiedzy w Polsce.

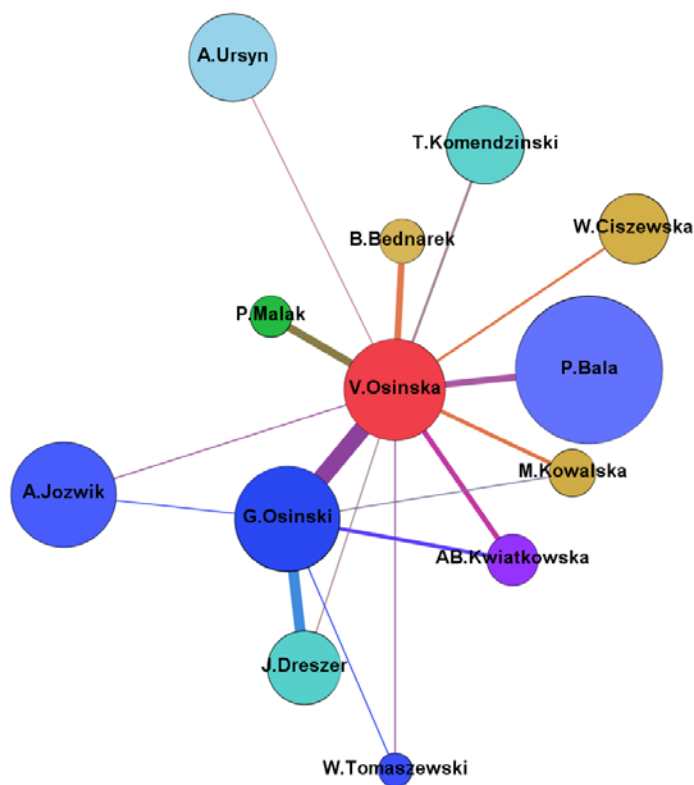
2. Kognitywne aspekty wizualizacji i architektury informacji (zielona grupa), o których rozważam w pracach skoncentrowanych wokół sztuki prezentowania informacji, projektowania wizualnego w komunikatach medialnych i naukowych.
3. Naukometria, mapy informacji i wiedzy (czerwony klaster) – najmłodsza tematyka badawcza, kumuluje koncepcje i idee dotyczące graficznych reprezentacji danych oraz roli map we współczesnej nauce.
4. Sieci społeczne naukowców (żółte koło) odnoszą się do kompleksowych badań społecznej infrastruktury w nauce, które są drugim obok bibliometrii filarem nowoczesnej naukometrii wizualnej. Takie badania przeprowadzam, stosując własną metodologię na wieloskalowych zbiorach danych.

Aktualnie skupiam się na kierowaniu pracami badawczymi w ramach grantu NCN nad strukturą i dynamiką zasobów wiedzy cyfrowej w skali kraju (biblioteki cyfrowe, repozytoria) oraz lokalnie (repozytorium uczelniane, uczelniane bazy danych). Wyniki publikuję w pracach zespołowych. Umiejętność permanentnej współpracy z ludźmi uważam za współczesny standard dla polskiego naukowca, a szczególnie cyfrowego humanisty, do których się też zaliczam. Dlatego staram się angażować w prace nad podejmowaną problematyką badawczą osoby nie tylko ze swojego otoczenia (toruńskie środowiska – powstała grupa robocza toruńskich naukowców VisTeam, działaniom której dedykowany jest redagowany przeze mnie serwis www.wizualizacjainformacji.pl), lecz i z innych ośrodków krajowych (UMCS, UW, PWr, PW, UAM, UWM) i zagranicznych (Indiana University, DANS). Regułą się stało, że w gronie moich współpracowników są przedstawiciele różnych dziedzin i dyscyplin naukowych, takich jak: informatologia, bibliologia, informatyka, statystyka, fizyka, sztuki piękne, psychologia, nauki o mózgu, kartografia, historia.

Do ważnych osiągnięć naukowych odnoszę współautorstwo rozdziału w międzynarodowej monografii pt. „Maximizing Cognitive Learning through Knowledge Visualization” (red. A. Ursyn), wydanej w 2015 r. przez renomowane wydawnictwo naukowe IGI Global (p. II.A.17, Zał. 4).

Mapa współautorów autorki i oraz osób, z którymi współpracuję przy publikowaniu i redagowaniu artykułów jest zamieszczona na ilustracji 5. Stworzona została na podstawie listy publikacji w Zał. 4. Zaletami wizualizacji sieciowych, a prezentowany przykład właśnie do takich się zalicza jest możliwość zilustrowania stopnia relacji międzyludzkich oraz cechy każdej grupy społecznej. Dana wizualizacja zawiera takie informacje jak:

- intensywność współpracy, oznakowana za pomocą grubości linii łączącej;
- podobieństwo obszaru badań, na co wskazuje odległość pomiędzy wierzchołkami grafu;
- reprezentację dziedzinową kodowaną kolorem, np.: informatyk – niebieskim; bibliolog-pomarańczowym, lingwista – zielonym itp.

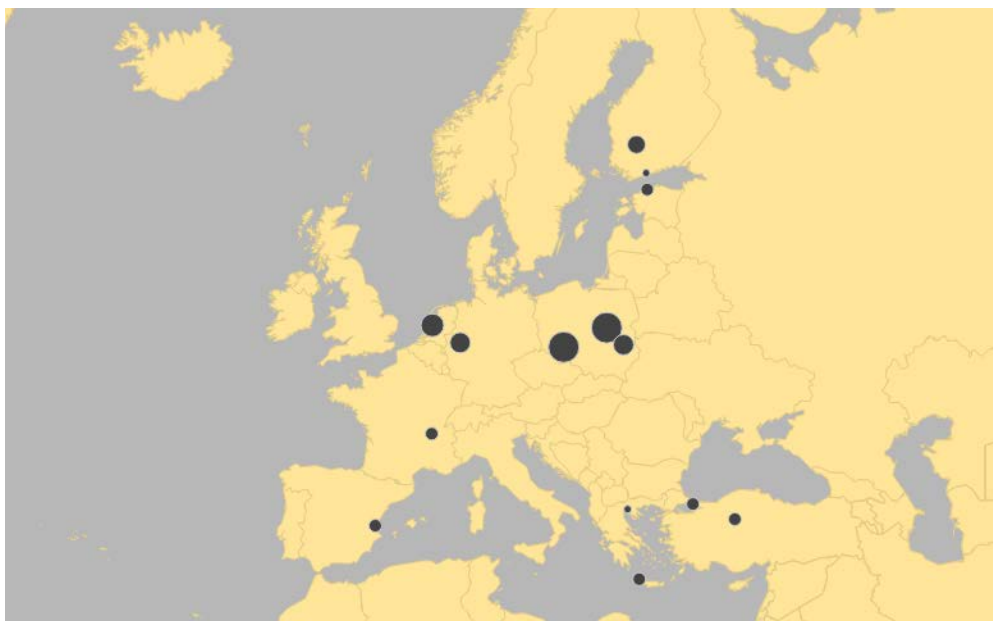

Il. 5. Współpraca autorki przy publikowaniu publikacji (na podstawie listy publikacji w zał. 6). Grubość linii pokazuje liczbę wspólnych prac, odległość wskazuje na podobieństwo tematów badawczych, kolor – na specjalizację: bibliolog, informatyk, kognitywista itp.

Na rozwój mojej współpracy międzynarodowej najważniejsze znaczenie miało uczestnictwo (2013 -2017) w sieci projektów COST ACTION TD1210 pt. "Analyzing the dynamics of information and knowledge landscapes – KNOWeSCAPE". Poznałam w praktyce, jak powinna być zorganizowana współpraca naukowa środowisk z 21 krajów i odnoszących się szerokiego zakresu dyscyplin naukowych: od fizyków i informatyków, przez informatologów, historyków sztuki, socjologów do architektów. To doświadczenie oraz liczne kontakty wykorzystuję przy realizacji aktualnego grantu NCN oraz organizowaniu międzynarodowej konferencji nt. wizualizacji informacji w humanistyce w marcu 2017 (www.inibi.umk.pl/wizualizacja), które uważam za duże osiągnięcie i kryterium dojrzałości naukowej. Od lat współpracuję z Indiana University w zakresie popularyzacji kolekcji map nauki „Places@Spaces”; jestem ambasadorem wystawy na Polskę. Ta funkcja oraz koordynowanie,

staże i wykłady w ramach programu Erasmus przyczyniły się także do rozrostu sieci mojej współpracy zagranicznej.

Wyjazdy konferencyjne oraz te, w ramach wymienionych form współpracy ilustruję za pomocą mapy (Il. 6). Wielkość krążka wskazuje na intensywność, czyli liczbę wizyt.

Il. 6. Mobilność w ramach wyjazdów służbowych: konferencyjnych, stażowych i grantowych na podstawie wykazu w p. II zał. 4.

Doświadczenie licznych kontaktów z czołowymi ekspertami w dziedzinie wizualizacji nauki i wiedzy oraz współpracy z zagranicznymi ośrodkami badawczo-rozwojowymi zaowocowało koncepcją projektów multidyscyplinarnych (trwają prace nad powołaniem grupy roboczej w DARIAH-PL ukierunkowanej na mapowanie nauki polskiej) oraz w dalszej perspektywie dążeniem do stworzenia w analogii do nauki globalnej (mapa UCSD) mapy nauki polskiej, która pełniłaby pomocniczą rolę w naukometrii i prognozowaniu trendów badawczych.

Veslava Osińska

.....
Veslava Osińska